

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

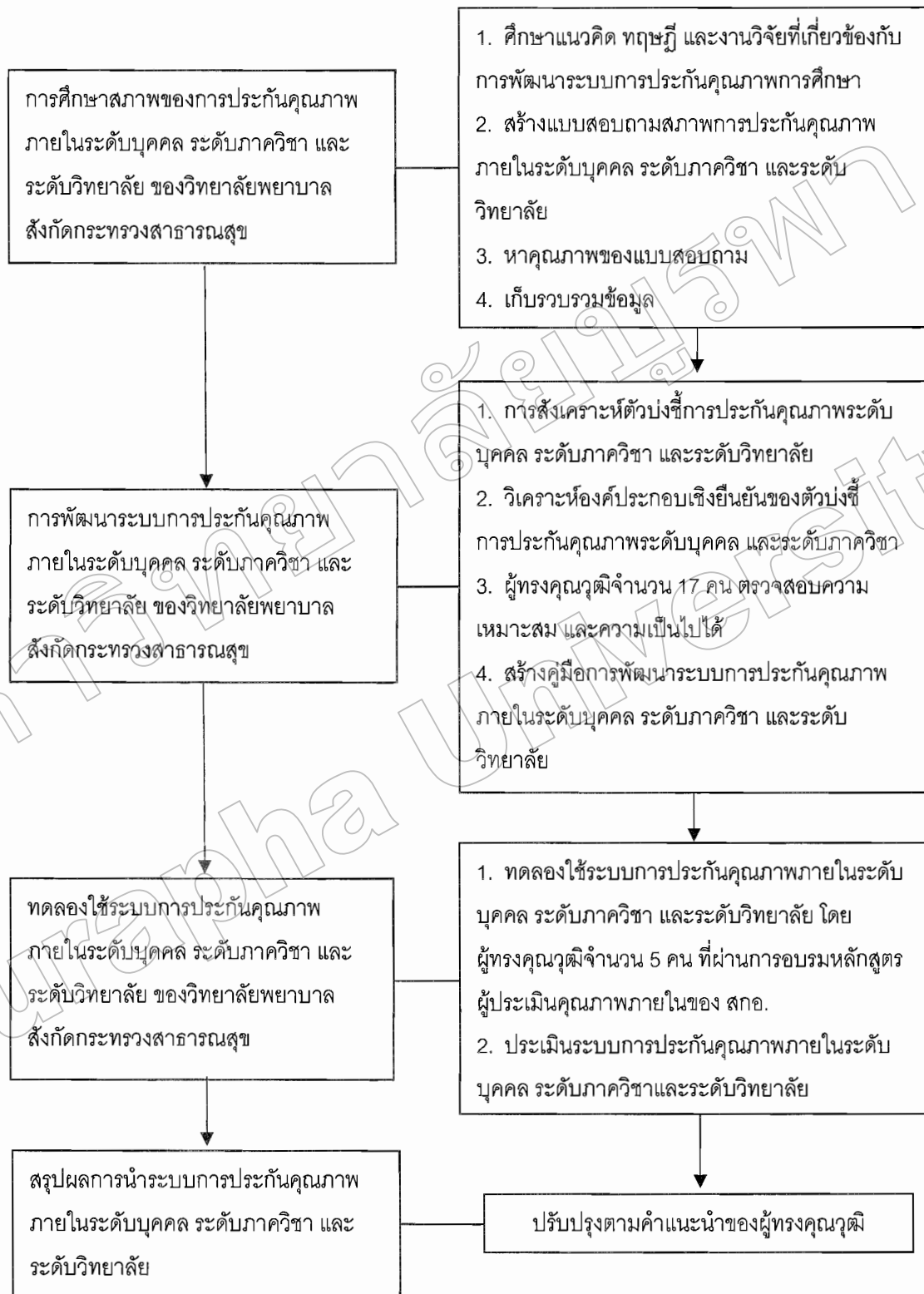
การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมุ่งพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ 1) วิเคราะห์สภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 2) เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และ 3) เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีลำดับขั้นของการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการนำระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขไปใช้ ดังแผนภาพ

ภาพที่ 5 ลำดับขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์สภาพของการประกันคุณภาพภายในรวมทั้งข้อค้นพบเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัย ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้วิจัยได้ดำเนินการมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา วารสารเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

2. นำแนวคิดที่ได้มากำหนดกรอบแนวคิดในการร่างระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

3. ร่างระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นบุคลากรในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการจำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการจำนวน 5 คน อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 6 คน รวมวิทยาลัยละ 12 คน จำนวน 27 วิทยาลัย รวม 324 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีของยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้จำนวนขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 179 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามภูมิภาค คือ ภาคเหนือ จำนวน 3 วิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 3 วิทยาลัย ภาคกลางจำนวน 6 วิทยาลัย และภาคใต้ จำนวน 3 วิทยาลัย หลังจากนั้นสุ่มวิทยาลัยในแต่ละภูมิจากตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภูมิภาค

ภาค	จำนวน ตัวอย่าง (คน)	จำนวน แบบสอบถาม ที่ส่งไป (ฉบับ)	จำนวน แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน (ฉบับ)
ภาคกลาง			
วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี	12	25	25
วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า เพชรบุรี	12	25	20
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท	12	25	21
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี	12	25	25
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี	12	25	18
วิทยาลัยพยาบาลพระพุทธรบาท สระบุรี	12	25	25
ภาคเหนือ			
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เชียงใหม่	12	25	16
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง	12	25	16
วิทยาลัยพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์	12	25	18
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ศรีมหาสารคาม	12	25	22
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรดิตถ์	12	25	13
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์	12	25	16
ภาคใต้			
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง	12	25	16
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา	12	25	16
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครศรีธรรมราช	12	25	16
รวม	180	-	283

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเรื่องการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัย ให้วิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีกวิทยาลัยละ 13 ฉบับ รวมส่งแบบสอบถาม ให้แต่ละวิทยาลัยจำนวน 25 ฉบับ เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 283 ฉบับ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเรื่องสภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1. นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการศึกษาในข้อที่ 1 มาวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการร่างแบบสอบถามสภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัย ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 สภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัย ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด

2. นำร่างแบบสอบถามการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ไปหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

- 2.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามสภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถด้านการประกันคุณภาพภายในจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล ผู้บริหารของสถาบันพระบรมราชชนก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา กรรมการฝึกอบรมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ทุกข้อของข้อคำถามมีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์มากกว่า 0.5 และมีการปรับข้อคำถามบางข้อเพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

- 2.2 การหาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คนจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรของแอลฟาครอนบาค (Cronbach' Alpha) ได้เท่ากับ 0.97 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.18-0.83 จากนั้นจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 27 วิทยาลัยพยาบาล

2. จัดส่งแบบสอบถามเรื่องสภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขไปยังวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 15 วิทยาลัย และดำเนินการติดตามแบบสอบถามกลับคืนภายหลังการจัดส่งเป็นเวลา 1 เดือน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีการแปลผลค่าความคิดเห็น ดังนี้

คะแนนอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นระดับต่ำมาก

คะแนนอยู่ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นระดับต่ำ

คะแนนอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นระดับปานกลาง

คะแนนอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ความคิดเห็นระดับมาก

คะแนนอยู่ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นระดับมากที่สุด

3. การทดสอบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัยของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) ด้วยวิธีการของ Scheffe' Method

4. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำถามปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การดำเนินการในขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยผู้วิจัยนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาร่างเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

1. การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชา และระดับวิทยาลัย ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยการนำข้อมูลที่ได้จาก ขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์ร่วมกับการทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพต่าง ๆ พบว่า

1.1 การประกันคุณภาพระดับบุคคลด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วย 1) การให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพ 2) การมีแผนปฏิบัติการครบ 4 พันธกิจ 3) การได้รับสวัสดิการที่ดี 4) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 5) การวิจัย 6) การบูรณาการ การบริการวิชาการกับพันธกิจต่าง ๆ 7) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจต่าง ๆ ด้านการ ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) ประกอบด้วย 1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 2) รายงานการประเมินตนเองชัดเจน 3) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน และด้านการประเมิน คุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์ คุณภาพ 2) การทำแผนพัฒนาตนเอง

1.2 การประกันคุณภาพระดับภาควิชาด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาบุคลากรในภาควิชา 2) ภาวะผู้นำของหัวหน้าภาควิชา 3) ภาควิชา มีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับภาควิชา 4) มีแผนปฏิบัติการระดับภาควิชาครบ 4 พันธกิจ 5) ภาควิชามีระบบสวัสดิการที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน 6) มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มี คุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 1) การจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง 2) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน 3) มีคณะกรรมการติดตามตรวจสอบระดับภาควิชา และ ด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน กับเกณฑ์คุณภาพ 2) การประเมินคุณภาพระดับภาควิชา 3) การทำแผนพัฒนาระดับภาควิชา

1.3 การประกันคุณภาพระดับวิทยาลัยด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาบุคลากร 2) โครงสร้างการบริหารงานที่เหมาะสม 3) ระบบสารสนเทศ ที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา 4) มีแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการครบ 4 พันธกิจ 5) ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ 6) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ 7) การวิจัย 8) การบูรณาการ การบริการวิชาการกับพันธกิจต่าง ๆ 9) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจต่าง ๆ ด้านการ ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 1) การแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา 2) มีผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ระดับวิทยาลัย 3) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 4) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐานพร้อมรับการตรวจเยี่ยม 5) การทำแผนพัฒนาระดับวิทยาลัย 6) การปรับแผนปฏิบัติการ และด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 1) การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน 2) การประเมินคุณภาพภายในระดับวิทยาลัย 3) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพ 4) การทำแผนยุทธศาสตร์

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 ไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ขององค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับวิทยาลัยไม่ต้องทดสอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ที่ระบุมาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

รูปแบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วย

1) กระบวนการพัฒนาแผน มี 6 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน มี 6 ตัวบ่งชี้ย่อย 3) ระบบ และกลไกการจัดการเรียนการสอน มี 5 ตัวบ่งชี้ย่อย

2. องค์ประกอบด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) รายงานการประเมินตนเองชัดเจน มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย 3) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย

3. องค์ประกอบด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย

1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพ มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) การทำแผนพัฒนาตนเอง มีตัวบ่งชี้ย่อย 2 ข้อ

รูปแบบการประกันคุณภาพภายในระดับภาควิชาประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วย

1) กระบวนการพัฒนาแผน มี 13 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมี 8 ตัวบ่งชี้ย่อย 3) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน มี 14 ตัวบ่งชี้ย่อย และ 4) ภาวะผู้นำของหัวหน้าภาควิชา มี 8 ตัวบ่งชี้ย่อย

2. องค์ประกอบด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง มี 4 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐานมี 1 มีตัวบ่งชี้ย่อย 3) มีคณะกรรมการติดตามตรวจสอบระดับภาควิชา มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย

3. องค์ประกอบด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพ มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) การประเมินคุณภาพระดับภาควิชา มี 2 ตัวบ่งชี้ย่อย 3) การทำแผนพัฒนาระดับภาควิชา มี 1 ตัวบ่งชี้ย่อย

4. นำองค์ประกอบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสม (Appropriateness) และการนำไปใช้ได้จริง (Practically) ของตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 คัดเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยกลุ่มที่มาจากวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการด้านยุทธศาสตร์รองผู้อำนวยการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา บุคคลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน และกลุ่มที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมจำนวนทั้งสิ้น 17 คน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน และผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินคุณภาพภายในตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

4.2 นำร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้และเกณฑ์พิจารณา (Appropriateness) และความเป็นไปได้ของการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติ (Practically) ของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยทำการประเมินตามเกณฑ์ของระดับความเหมาะสม (Appropriateness) ของตัวบ่งชี้ มีความหมาย ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด สามารถใช้ได้บ่อยครั้งกับการประกันคุณภาพภายใน

ระดับ 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับน้อย สามารถใช้ได้บางครั้งกับการประกันคุณภาพภายใน

ระดับ 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับปานกลาง สามารถใช้ได้บ่อยครั้งกับการประกันคุณภาพภายใน

ระดับ 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับมาก สามารถใช้ได้เกือบทุกครั้งกับการประกันคุณภาพภายใน

ระดับ 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด สามารถใช้ได้ทุกครั้งกับการประกันคุณภาพภายใน

ระดับความเป็นไปได้ของการนำตัวบ่งชี้ไปปฏิบัติ (Practically) มีความหมาย ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติระดับมากที่สุด

ระดับความเหมาะสมของเกณฑ์พิจารณา มีความหมาย ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด สามารถใช้ได้บ่อยครั้งกับการประเมินคุณภาพภายใน

ระดับ 2 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับน้อย สามารถใช้ได้บางครั้ง
กับการประเมินคุณภาพภายใน

ระดับ 3 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับปานกลางสามารถใช้ได้บ่อยครั้ง
กับการประเมินคุณภาพภายใน

ระดับ 4 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับมากสามารถใช้ได้เกือบทุกครั้ง
กับการประเมินคุณภาพภายใน

ระดับ 5 หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดสามารถใช้ได้ทุกครั้ง
กับการประเมินคุณภาพภายใน

4.3 นำรายการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ในลักษณะของการจัดระดับ
ความเหมาะสมในรายการแต่ละข้อ โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง
ควอร์ไทล์ (Interquartile Rang) การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ความเหมาะสมระดับต่ำมาก

คะแนนอยู่ระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ความเหมาะสมระดับต่ำ

คะแนนอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ความเหมาะสมระดับปานกลาง

คะแนนอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ความเหมาะสมระดับมาก

คะแนนอยู่ระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

สำหรับความสอดคล้องของความคิดเห็นพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์
(Inter Quartile Ranges) กล่าวคือ ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ไม่เกิน 1.5 แสดงว่าความคิดเห็น
มีความสอดคล้อง และหากค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์เกิน 1.5 แสดงว่าความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน
จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

4.3.1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับ
บุคคลทุกองค์ประกอบ และทุกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมระดับมากโดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ทั้ง 4 ตัวบ่งชี้และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็น
สอดคล้องกันทั้ง 4 ตัวบ่งชี้

4.3.2 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับ
ภาควิชาทุกองค์ประกอบและทุกตัวมีความเหมาะสมระดับมาก โดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้ และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากโดยมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ทั้ง 5 ตัวบ่งชี้

5. จากการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นคณะทำงานเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ของ
วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน

พระบรมราชชนก ได้ให้คำแนะนำเรื่องตัวบ่งชี้ทั้งในระดับบุคคล และระดับภาควิชาว่าควรมีครบทั้ง 4 พันธกิจ ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับตามคำแนะนำรวมทั้งการให้พิจารณาเกณฑ์การพิจารณาของแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่พัฒนาขึ้น มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

5.1.1 องค์ประกอบด้านควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ย่อยที่แสดงถึงการควบคุมคุณภาพของบุคคล คือ 1) กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีระดับบุคคล 2) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 3) การผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 4) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 5) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 6) การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม

5.1.2 องค์ประกอบด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 2) รายงานการประเมินตนเองชัดเจน 3) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน

5.1.3 องค์ประกอบด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพ 2) การทำแผนพัฒนาตนเอง

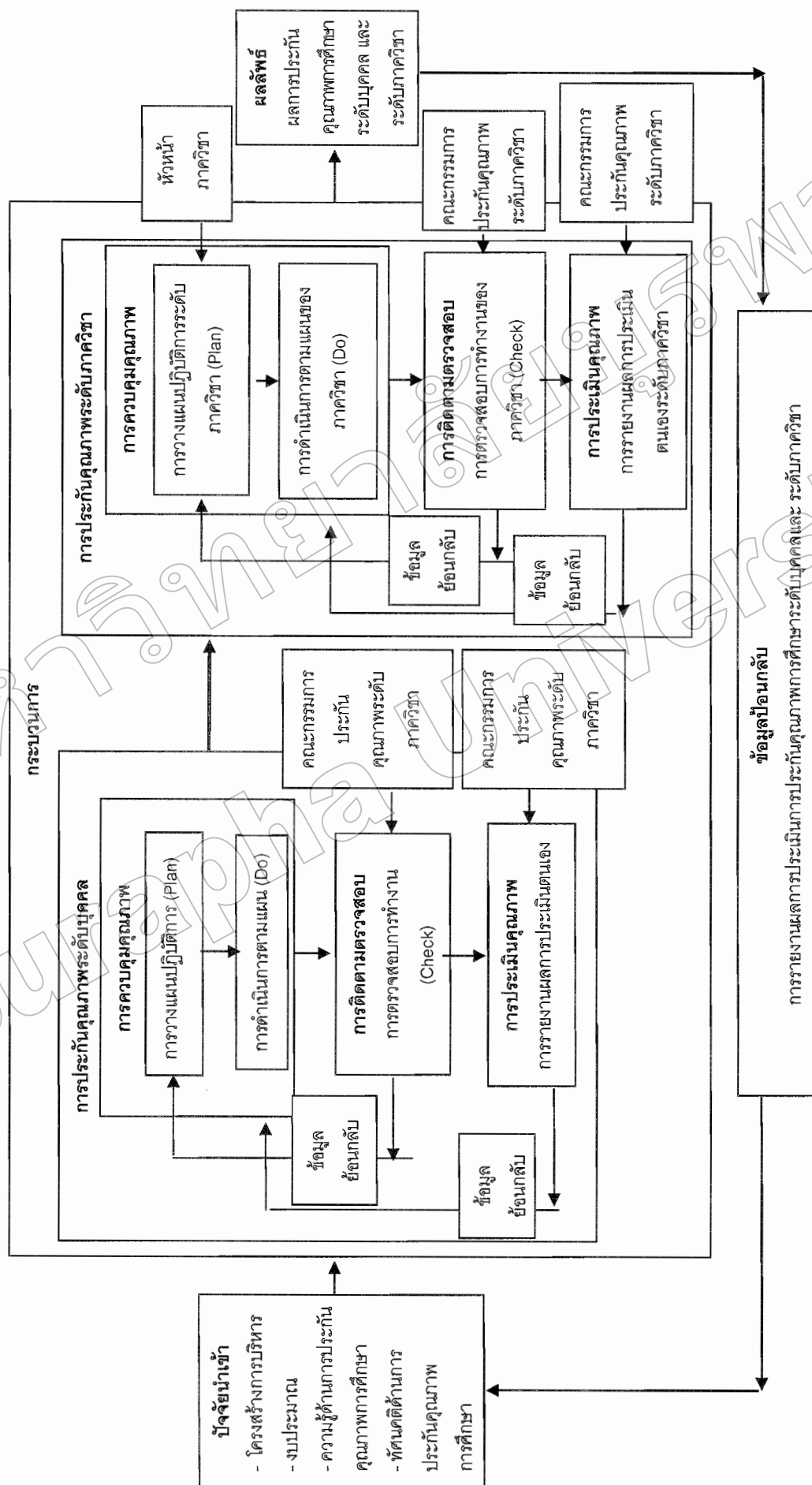
5.2 การประกันคุณภาพภายในระดับภาควิชา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

5.2.1 องค์ประกอบด้านควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ย่อยที่แสดงถึงการควบคุมคุณภาพของบุคคล คือ 1) กระบวนการพัฒนาแผนปฏิบัติการประจำปีระดับภาควิชา 2) การพัฒนาอาจารย์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) การผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 5) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 6) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม 7) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 8) ภาวะผู้นำของหัวหน้าภาควิชา

5.2.2 องค์ประกอบด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 2) การจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน 3) มีคณะกรรมการติดตามตรวจสอบระดับภาควิชา

5.2.3 องค์ประกอบด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพ 2) การประเมินคุณภาพระดับภาควิชา 3) การทำแผนพัฒนาระดับภาควิชา

6. ร่างระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

ภาพที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขนั้น มาจากผลการศึกษาในขั้นตอนการสังเคราะห์ทฤษฎีและเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ได้ข้อสรุปเป็นร่างระบบ การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวง สาธารณสุข เพื่อนำไปทดลองใช้ ดังภาพที่ 6 ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยนำเข้าของระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชา ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารของภาควิชา งบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ ความรู้ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา และทัศนคติด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ 2 กระบวนการของระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับ ภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การติดตามตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) มีรายละเอียด ดังนี้

การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล

ก. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) บุคคลจะมีการวางแผนการดำเนินงาน โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุมพันธกิจ 4 ประการ ดังนั้นตัวชี้วัดที่จะควบคุมคุณภาพ ภายในระดับบุคคลจึงประกอบด้วย 1) กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี 2) กระบวนการ การจัดการเรียนการสอน 3) การผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 4) เงินสนับสนุนงานวิจัย หรือ งานสร้างสรรค์ 5) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 6) การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม เมื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามตัวบ่งชี้ที่รับผิดชอบแล้ว บุคคลจะดำเนินการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

ข. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ในขั้นตอนนี้จะมีคณะกรรมการประกัน คุณภาพระดับภาควิชา มาทำการติดตามตรวจสอบว่าบุคคลได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ หรือไม่ และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่บุคคลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในแผนปฏิบัติการ

ค. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) บุคคลจะทำการรายงานการประเมิน ตนเองตามตัวชี้วัดที่รับผิดชอบว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จากนั้นจะมีคณะกรรมการ ประกันคุณภาพระดับภาควิชาทำการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์การประเมิน และให้ข้อมูล ย้อนกลับเพื่อนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้ไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการ

การประกันคุณภาพภายในระดับภาควิชา

ก. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ภาควิชาจะทำการวางแผนการดำเนินงานในระดับภาควิชาโดยการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุมพันธกิจ 4 ประการ รวมทั้งมีตัวบ่งชี้ที่ภาควิชาต้องรับผิดชอบเพิ่ม ประกอบด้วย 1) กระบวนการพัฒนาแผนปฏิบัติการประจำปีระดับภาควิชา 2) การพัฒนาอาจารย์ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) การผลิตงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ 5) เงินสนับสนุนงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ 6) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม 7) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 8) ภาวะผู้นำของหัวหน้าภาควิชา 9) การตรวจสอบคุณภาพภายใน ซึ่งในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับภาควิชา จะมีหัวหน้าภาควิชากำกับ ดูแลให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่ภาควิชารับผิดชอบ จากนั้นภาควิชาดำเนินการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

ข. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) ในระดับภาควิชาจะมีคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับภาควิชา ทำการติดตามตรวจสอบคุณภาพเพื่อให้ภาควิชาได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการระดับภาควิชา และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ภาควิชา เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในแผนปฏิบัติการระดับภาควิชา

ค. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) ภาควิชาจะต้องรายงานการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ที่รับผิดชอบว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จากนั้นจะมีคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับภาควิชาทำการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์การประเมิน และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้ไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการระดับภาควิชาต่อไป

ส่วนที่ 3 ผลลัพธ์ของระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้วิจัยใช้การประเมินระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

ส่วนที่ 4 ผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบุคคล และระดับภาควิชา โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน จะทำการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และรายงานผลการประเมินการประกันคุณภาพระดับบุคคล และระดับภาควิชา

ผู้วิจัยได้นำระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินระบบโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของระบบฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเกอ์ท (Likert Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

7. สร้างคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในคู่มือประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ (รายละเอียดฉบับเต็มอยู่ในภาคผนวก) ดังนี้

7.1 ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพภายใน

7.2 ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชา ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

7.3 รายละเอียดของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชา พร้อมทั้งเกณฑ์พิจารณาของแต่ละตัวบ่งชี้

7.4 แบบบันทึกการประเมินตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชา

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชา ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ และประเมินคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชา ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่พัฒนาขึ้น โดยมีวิธีการดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เพื่อขออนุญาตใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาจากขั้นตอนที่ 2

2. จัดทำประกาศการใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยแจ้งกำหนดการให้คณาจารย์รับทราบวัน เวลา และสถานที่ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยกำหนดในวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2554 เวลา 9.00-15.00 น. ณ ห้องประชุมวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

3. คัดเลือกผู้ประเมินการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล ระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยกำหนดคุณสมบัติ ดังนี้

3.1 มีประสบการณ์การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.1.1 ผ่านการอบรมหลักสูตรการประเมินผู้ประเมินคุณภาพภายในจากหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รายนามผู้ประเมินระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 5 คน ดังนี้

- นางสาวเพ็ญศรี ทองเพชร วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี
- นางสาวดวงตา อินทรนาค วิทยาลัยตาปี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ดร.กรรณก ลัธนันท์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ
- ดร.อติญาณ์ ศรีเกษตริน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี
- นางสาวรวีวรรณ คำเงิน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

4. ประชุมร่วมกันระหว่างผู้ประเมินการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกับผู้วิจัย เพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งแจ้งรายละเอียดของตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินทั้งในระดับบุคคล และระดับภาควิชา

5. ซึ่งแจ้งคณาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับรายละเอียดในคู่มือระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาล

สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้คู่มือระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามโดยในคู่มือมีรายละเอียด (รายละเอียดฉบับเต็มดังในภาคผนวก)

6. ทำการประเมินระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยโดยผู้วิจัยได้เป็นผู้ประสานงานในการดำเนินการต่าง ๆ

กลุ่มทดลองใช้ระบบ

ผู้วิจัยเลือกวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี มีผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในจากสถาบันพระบรมราชชนก ซึ่งเป็นสถาบันต้นสังกัดอยู่ในระดับดี และได้รับรางวัลมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการประกันคุณภาพภายในของกระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2552

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility Standards) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเกอ์ท (Likert Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายของคะแนน ใช้คะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคลและระดับ
ภาควิชาของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยทำการปรับปรุงจากคำแนะนำ และ
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับบุคคล และระดับภาควิชาของ
วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข